

Poul Nielson (S):

Ja, det var også det ene punkt, jeg ville sige noget om. Jeg synes, at hr. Peter Hansen-Nords angreb på sine partifæller her var utilstedeligt og også urimeligt.

Vedrørende hr. Peter Hansen-Nords bemærkning om, at ministeren vil kunne ændre på rammen på 1 mia. kr., synes jeg også, vi skylder hr. Peter Hansen-Nord den oplysning, at det er en fuldstændig identisk tekst, der er i bemærkningerne, når man sammenligner lovforslag nr. L 64 og så det forslag, vi behandler i dag. Og jeg erindrer ikke, at hr. Peter Hansen-Nord, da vi drøftede lovforslag nr. L 64 den 13. november 1992, på nogen måde havde betænkeligheder ved at give den daværende minister denne bemyndigelse.

Jeg synes, at det, der foregår, er lidt søgt. Det er, som om man også løber fra de dele af forslaget, som der rent faktisk var enighed om for ganske få måneder siden. Det synes jeg ikke er så klædeligt, især ikke når det kædes sammen med en diskussion af den moralske karakter, hr. Peter Hansen-Nord prøvede at svinge sig op til.

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Til hr. Peter Duetoft vil jeg sige, at jeg er fuldstændig klar over, at vi taler om en Venstre-minister i 1988. Og jeg kan så blot sige, at i 1988, da SEAS af en Venstre-landbrugsminister fik tilladelse til at lave disse gartnerier og købe jorden fra Landbrugsministeriet, var problematikken også til høring i Energiministeriet, og jeg skal kort citere, hvad energiministeren svarede:

»Energiministeriet skal i anledning af landbrugsministerens tilladelse anføre, at projektet vedrørende etablering og bortforpagtning af drivhuse med henblik på gartneribrug ikke kan betragtes som en del af selskabets elforsyningsvirksomhed, hvorfor eventuelle omkostninger ved aktiviteten ikke kan belaste selskabets el- og varmemeforbrugere.«

Man kan ikke sige, at der i 1988, hr. Peter Duetoft, ikke er blevet gjort rent bord og forklaret, at her har man nok en tilladelse til at lave et drivhus, men man har ikke tilladelse til at belaste elforbrugeren med et eventuelt tab.

Hr. Poul Nielson har ret i, at vi i lovforslag nr. L 64 har en identisk formulering om mini-

sterens beføjelse til at regulere rammen. Men derfor er det vel også stadig rimeligt at få forklaret: Hvad er det for en regulering, ministeren agter at benytte sig af? Det kan vi måske få et svar på, om ikke i dag, så under det kommende udvalgsarbejde.

Riishøj (SF):

En del af de diskussioner, vi har i dag, havde vi også i sin tid, da lovforslag nr. L 64 blev fremsat, og det blev da fremsat imod den forrige regerings vilje. Jeg undrer mig egentlig lidt over, at det ikke også er blevet fremhævet fra de borgerlige politiske ordførere. Regeringen var i og for sig imod, at man i sin tid vedtog lovforslag nr. L 64.

Men denne ideologiske diskussion om, hvad kommuner og hvad offentlige selskaber må, har vi jo i en række sammenhænge. For SF's vedkommende ligger det altså sådan, at hvis det drejer sig om fornuftige aktiviteter, der kan skabe en beskæftigelse i Danmark og kan skabe eksportvirksomhed på nogle områder, hvor private virksomheder ikke er inde i billedet i særlig stort omfang – og det gælder f.eks. bygning af kraftværker i udlandet, for det er ifølge lovens natur monopolselskaber – ville det være dumt ikke at udnytte de muligheder. Det er, kan man sige, en ideologisk argumentation, som man kan være enig eller uenig i, men når man har nogle selskaber, der rent faktisk opererer, og som har et eksportpotentiale, hvorfor skal vi så ikke udnytte de potentialer og naturligvis lægge nogle fornuftige rammer for det?

Det hænger også lidt sammen med, hvad elforbrugernes penge skal anvendes til. Og igen kan man undre sig noget, for når det gælder opførelse af store nye kraftværksenheder i Danmark, som har været meget omdiskuteret, og Kontek-linien og alle disse ting til milliardbeløb, har de partier, som i dag udtrykker bekymring for elforbrugernes penge, jo egentlig ikke været særlig tilbageholdende. Det er gigantiske beløb, langt ud over den ene milliard, det her drejer sig om. Økonomien i dem har været særdeles omdiskuteret, og om der overhovedet er brug for dem, om elforbrugernes penge ikke er spildt.

Og når vi er ved elforbrugernes penge, så er der altså også elforbrugere i Danmark, der er imod, at man laver en række masteskove i Danmark. Nu har forbrugeren på Sjælland